



Llegenda del Serrat de l'Àliga

Gaià

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Serrat de l'Àliga, al sector sud-oest del terme de Gaià
Emplaçament	Des de Galera camí en direcció nord-est uns 2 km, i corriol direcció sud-oest uns 300 m
Alçada:	527
Coordenades:	
Latitud:	41.91905
Longitud:	1.90391
UTM Est (X):	409109
UTM Nord (Y):	4641369

Classificació

Número de fitxa	08090 - 330
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Tradició oral
Estil / època:	Contemporani
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Llegenda més o menys arrelada
Protecció	Inexistent
Accés	Obert
Ús actual:	Simbòlic
Titularitat	Pública
Fitxes associades:	
Serrat de l'Àliga	
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dj., 29/11/2018 - 01:00

Descripció

Llegenda o tradició oral que s'explica en relació amb aquest emblemàtic turó del terme de Gaià que té un cim més o menys rocós i abrupte. Es tracta d'una història arquetípica que es basa en el fet que les bruixes adoptarien diferents formes d'animals per cometre les seves malifetes. Amb diferents variants, es troba molt estesa en llocs on hi ha tradició de bruixes.

S'explica que el dia de Sant Pere (29 de juny) apareixia una àliga una mica més gran que les normals i rondava per aquells verals. Mentre la gent de la banda de ponent del serrat anaven a missa veien l'àliga que anava donant voltes damunt del serrat i, quan eren dins de l'església, l'animalot desapareixia. Quan arribaven a casa, trobaven la mula morta. El mateix fet es repetia el dia de Sant Andreu (30 de novembre), però a l'hivern l'àliga actuava a la banda de llevant. Això va durar fins que un dia un dels nois de la contrada en comptes d'anar a missa com tothom es va quedar a casa, va agafar una escopeta i es va posar a l'aguait. Tot d'una va veure que l'ocellot des del cim del serrat es dirigia a casa seva i entrava directe a l'estable, on tenien la mula. El noi va entrar-hi i va veure l'animalot posat damunt del cap de la mula que li deia: "Mula, muleta, ets molt maqueta, però has de morir". Però aquesta vegada, en el moment que l'ocell va acabar de dir les paraules, el noi va engegar-li un tret. L'àliga va fer un crit i va desaparèixer. Al dia següent, una dona gran d'una casa veïna va aparèixer molt mal ferida i al cap de poc moria. La mula es va salvar, i la bruixa va morir. Des d'aleshores mai més no va morir cap mula ni per Sant Pere ni per Sant Andreu. I arran d'aquest fet el turó és conegut com el Serrat de l'Àliga (TORRES; FONT, 2016: 265).

Bibliografia

TORRES, Jordi; FONT, Montse (2016). "Màgia i bruixeria. Llegendes i contes", Gaià, t'estimo. Reviu Gaià, Grup de Recerca, Gaià, p. 265-266.

